

Op zondag 8 januari lazen we nog eens door in Lukas 2 en stuitte we op 'de dialogen van het hart' (2:35), ook verderop in het evangelie.

We zongen Psalm 19:5,6, 139:1,2,14, Opwekking 59, 334, 447, 462.

Dialogoog – daarbij denk je aan minimaal twee personen. In het Lukasevangelie gaat het om dialogen die in het hart beginnen: “Als ik zus doe, heeft het zo’n effect.”

Het is Simeon die met dit woord komt. Hij voorziet dat Jezus de dialogen uit vele harten openbaar zal maken. Niemand kan onze gedachten lezen. Zelfs de boze kan ze hooguit proberen te beïnvloeden. Alleen God de Heer is onze Hartenkenner (Hand.1:24, 15:8) en Simeon heeft zojuist gezongen dat de Heer zijn Zoon als het Licht aan de wereld geeft. Velen zullen blij zijn met dat Licht, velen ook niet.

En dan komen ze, die **dialogen** waar Simeon het over had. Lukas heeft er minimaal drie kunnen ontdekken.

1 Lukas 5. De bekende geschiedenis van de verlamde man die door zijn vrienden aan Jezus voeten gelegd wordt. Jezus zegt eerst dat de zonden van deze verlamde vergeven zijn en begint daarna pas over genezing. De schriftgeleerden Farizeeën begonnen hierover te **dialogen**.

Wat een eerbied bij deze religieuzen. Vergeving is niet zomaar iets! Voor sommigen, misschien, later, vinden zij. Godslasterlijk wat Jezus zegt! Wat brengt Jezus de hemel eng gewoon dichtbij...!

“Wie is dit?” **dialogen** ze. En eigenlijk kaatst Jezus dan de bal: “Wie zijn jullie, dat je de hemel zo op afstand houdt? Dat je deze man gijzelt in zijn verlamming zodat hij niet op Gods vriendelijkheid durft te hopen?” “Sta op”, zegt Hij tegen de man. Bij Jezus wordt het Pasen.

2 Lukas 6. Opnieuw zegt Jezus “Sta op!” Deze keer tegen een man met een veschrompelde hand. Jezus geneest hem op de sabbat. Ook dat levert uiteraard **dialogen** op. “Ho, de regels!” Het is natuurlijk gemakkelijker om je te houden aan de regels (religie) dan om nu ineens iemand van harte te dienen (relatie). Alsof zij trouwens met hun ongenade meer recht doen aan het sabbatgebod dan Jezus.

3 Lukas 9. In het derde geval zijn het niet de leiders, maar Jezus’ eigen leerlingen die **dialogen** hebben: over de vraag wie van hen het belangrijkste is. Jezus heeft zojuist voor de tweede keer aangekondigd dat Hij moet lijden en sterven. Maar zijn leerlingen verdelen de ministersposten. Bij Jezus voelen ze dat je meetelt en dat gevoel kan doorschieten. Religie kan je een gevoel van macht geven. Relatie is veel moeilijker. Jezus plaatst een kind in hun midden. Je mag best in het middelpunt staan. Maar dan wel worden als een kind en ophouden met je onzuivere **dialogen**.

Zo wordt ook die andere opmerking van Simeon waar: dat velen zullen opstaan met Jezus maar dat anderen ten val komen.

De ontmaskerende Heer kan ons laten schrikken. Als we maar onthouden dat Hij gekomen is om ons te laten opstaan.

Gesprekspunten. Kies eerst even uit waarover je sowieso wilt doorpraten.

1. Dialogen: wanneer zijn ze verkeerd en wanneer juist beter dan monologen, denk je?
2. Wat lazen we met kerst ook alweer over het hart van Maria in Lukas2? Hoe verhoudt dat zich tot de dialogen van het hart?
3. Wat doet het Licht van de Heer met jou?
4. Vergeving: is het niet een beetje waar dat wij er weleens te gemakkelijk over denken?
5. Probeer samen te formuleren wat het verschil is tussen religie en relatie.
6. Je houden aan de regels klinkt in onze tijd soms bijna vies. Maar is het eigenlijk wel altijd gelijk te stellen met religie?
7. De belangrijkste willen zijn – praat eens met elkaar door over enkele subtiele vormen daarvan onder de gelovigen: in kerkenwerk, bij gesprekken, in gezinssituaties, enzovoorts.
8. Zie jij een verschil tussen volwassen mensen en kleine kinderen, als het gaat om de dialogen in het hart?
9. Voor wie meer wil: onderzoek eens door welk soort mensen het woord ‘goslasterlijk’ graag gebruikt wordt.